

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného O., K., proti povinnému S., bývajúcemu v B., **pre vymożenie 33,19 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 196/2001, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K., so sídlom E. (ďalej len súdny exekútor), proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. apríla 2009 sp. zn. 1 CoE 26/2009, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 29. apríla 2009 sp. zn. 1 CoE 26/2009 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 3. októbra 2008 č.k. Er 196/2001-12 exekúciu zastavil. Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie 2 992 Sk (99,32 €) do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávneného zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie 24,46 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že sa mu postupom súdu ako účastníkovi konania (exekútorovi) odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že mu nebolo zaslané na vyjadrenie odvolanie podané oprávneným. Zároveň s podrobnou argumentáciou vytýkal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktoré videl v tom, že sa nezastavila exekúcia len čiastočne, a to v časti prekludovanej pohľadávky s tým, že exekúcia v časti vymożenia trov

mala byť ponechaná v platnosti, resp. ak už sa zastavila exekúcia ako celok, mal za pochybenie, že súd na úhradu trov nezaviazal oprávneného v celom uplatnenom rozsahu.

Oprávnený ani povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok [§ 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov] smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 O.s.p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Navyše v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. predchádzajúce odseky neplatia, ak ide - okrem iných vymenovaných uznesení - o uznesenie o trovách konania. To znamená, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Dovolací súd v súlade s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

prípád odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne osadeným súdom). Vady konania vymenované v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a ani nevyšli najavo v dovolacom konaní.

Súdny exekútor namietal vadu konania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., a to, že svojim postupom mu súd odňal možnosť pred ním konať tým, že mu nedoručil odvolanie oprávneného, aby sa k nemu vyjadril.

So zreteľom na tento obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerl na skúmanie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (vyhláseného v oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb.).

Podľa § 209a ods. 1 O.s.p. (v znení od 15. októbra 2008, t.j. v znení v čase podania odvolania oprávneného) platí, že ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete, doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili.

Podľa § 37 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Porušenie povinnosti doručiť odvolanie účastníkom konania na vyjadrenie má za následok vadu konania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Účastníkovi konania sa nedoručením odvolania totiž odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka konania, ktorým inicioval odvolacie konanie, dať na posúdenie odvolaciemu súdu vlastnú argumentáciu, s ktorou – ak by ju neprijal – by sa musel odvolací súd vypořadať; takýmto chybným postupom súdu odníma sa účastníkovi právo na spravodlivý proces.

Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený podal odvolanie 23. októbra 2008 (v ktorom napadol rozhodnutie o trovách exekúcie) a spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní oprávneného 11. februára 2009 (č.l. 22 spisu), ktorý o ňom rozhodol napadnutým uznesením bez toho, aby odvolanie doručil na vyjadrenie súdnemu exekútorovi ako účastníkovi konania (§ 37 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku).

Uvedeným postupom, ktorým bola súdnemu exekútorovi odňatá možnosť vyjadriť sa k odvolaniu oprávneného, zaťažil odvolací súd svoje konanie vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na tieto závery Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, lebo takéto rozhodnutie nemožno považovať za správne (§ 243b ods. 1, 2 O.s.p.).

Súdny exekútor v dovolaní namietal aj to, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. K tomu treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť v procesne prípustnom dovolaní. Vzhľadom na zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu pre vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., dovolací súd sa nezaoberal ďalšími dôvodmi, z ktorých súdny exekútor vyvodzoval opodstatnenosť svojho mimoriadneho opravného prostriedku, pretože skutkové a nadväzujúce právne závery odvolacieho súdu sú zatiaľ predčasné a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného ako aj dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2009

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková